

Честита да бъде!

13-тата година не е както всички останали. Тя е под щастлива звезда.

Месец след Коледа, т.е. доста след настъпването на новата година дойде ред и на нашето тържество. Беше замислено като Коледен концерт, но не бе. Кога точно се проведе се оказа без значение. Участниците, публиката и мястото са решаващите фактори за атмосферата. Малко след края му съм сигурна, че с тези елементи, можем да отпразнуваме Коледа и през юни.

13-ти концерт. Вече всички сте посветени в кухнята. И носии, и репетиции, и подреждане на бюфети. Сякаш познато, а всъщност не съвсем. Уж сме свикнали с песните. Е, този път децата от потока български чужд език ни смаяха. През юни те пяха. С тяхната учителка плътнo до тях. Сега, само три учебни месеца по-късно, те пеят сами. А и не само пяха!

Миналата година се появиха и народни танци. Вече ги очакваме, сякаш винаги са били неизменна част от програмата. Изненадата дойде от различните хоръ, които изпълниха различните класове. Не мога да не спомена и представянето на зайчетата от детската градина.

Оказа се, че всичко това е само като декор, с който да ни настроят на коледна вълна. Защото важната за този празник част беше как се украсява елхата и се приготвя празничната трапеза. Как в една далечна работилница джуджетата стават лоши и крадат подаръците. Как снежинките стачкуват и изнудват горката Снежанка (Снежанка, Снежанка, не Снежанка - салатата, нито Снежана - учителката) да прави мекици, за да се съгласят да ваялят...

Хем Коледа, месец след обичайното, хем една различна, детска, вълшебна Коледа!

И преди да ви оставя да видите няколко кадъра от тази магия, исках да споделя още нещо. Всички сме наясно, че нашето училище не работи сам самичко, ей-така. Учители, деца, родители и роднини са тези, които го правят това, което е. Когато обаче се включват и други хора, сякаш без директна, очевидна връзка, това наистина ни стопля сърцата. Защото, ако ние сме активни участници за нашите деца, то тези допълнителни, пълноценни участници, са за българското. И зад кулисите, и на сцената, и с «кажи какво да направя?» и при това с усмивка и грейнали очи. Сякаш са с нас всяка седмица... След всичките ми опасения, че Коледа ми ще е непълна, празниците минаха прекрасно. Завършекът им с този концерт «Нова година, добре си дошла!» ми доказа, че можем да си направим Коледа от всеки един ден. Стига да сме заедно!

Даниела Петкова, Управителен съвет

Association "Langue bulgare, langue d'Europe" • www.languebulgare.fr

